

Je KS Preska ukinjena?

O prostorih krajevne skupnosti Preska je bilo v preteklih letih prelitega veliko črnih in izrečenih precej hudih besed. Na eni strani so bili hudi funkcionarji krajevne skupnosti, na drugi pa vodilni funkcionarji gasilskega društva Preska – Medvode. Vsi pa zaradi prostorov, v tedaj obnovljenem gasilskem domu, v katere naj bi se vselila tudi KS.

Pred desetletjem se je nekemu v občini »utnilo« in je predlagal, da bi bilo pametno, predvsem pa koristno, če bi prostore za sedeže krajevnih skupnosti poiskali v gasilskih domovih, saj je nesmiselno, da družba plačuje visoke najemnine ali gradi za lokalno samoupravo posebne objekte. Ta predlog je seveda veljal za tiste KS, ki niso imele svojih prostorov. Gasilci so od nekdanjih veljali za podjetne ljudi, znali so držati skupaj in tako je večini gasilskih društev uspelo zgraditi nove ali pa vsaj posodobiti stare domove. Ker je bil običaj, da so krajevne skupnosti pomagale pri takih gradnjah, tudi v Preski niso bili izjema. Gasilec je manjkalo denarja, krajevna skupnost pa ni imela lastnih prostorov in kupčijo so kaj hitro sklenili. KS je iz občinskega proračuna dobila potrebna sredstva in jih usmerila v gradnjo gasilskega doma, gasilci pa so veselo nadaljevali z gradnjo in jo tudi končali. Ta dogovor so zapisali še na papir, bojda celo na

občini in zadeva je bila takrat končana. Seveda samo do tedaj, ko so gasilci zopet potrebovali denar. Dom je bil namreč dokončan, prostori pripravljeni za vselitev, vendar KS ni in ni dobila ključev. Če pa bi jih gasilci že predali pa samo za relativno visoko najemnino.

In se je začelo! Funkcionarji KS so obtoževali gasilce, da ne spoštujejo dogovorov, gasilci pa so uveljavljali »svoje« poslovne interese. »Špetir« je trajal nekaj let, zgradbo v kateri je domovala KS je kupil drug lastnik, ki jih sicer ni postavil na ceste, vendar jim je dal vedeti, da pisarno potrebuje za svoje poslovanje. Med tem so bile tudi volitve, tako za občino kot za krajevno skupnost in oblast so vzeli v roke drugi ljudje. Za krajevnega župana je svet KS izvolil Staneta Žagarja, ki je za tem postal tudi župan občine in leta je z drugimi funkcionarji krajevnih skupnosti gasilce »prijel bolj na trdo«. Toda gasilci se niso dali (in se še ne dajo) ter prav tako trmasto vztrajajo na svojem.

Zadeva je verjetno postala še bolj »trmoglava«, ko so začeli funkcionarji KS objavljati na lokalnem videotekstu svoja, včasih zelo pikra stališča in grožnje. Med drugim, da bo KS prenehala delovati, in da za vsa krivdo prevzemajo gasilci, predvsem pa njihov predsednik, uglede obrtnik iz Vaš. KS je šla še naprej in pisarno KS za-

prila, tajnico pa so »dali na voljo« delovni skupnosti delavcev KS. Hkrati je predsednik KS uradno obvestil krajanje, da naj se za morebitne usluge KS odselej obračajo kar na predsednika gasilskega društva.

Epiloga še ni, čeravno so krajanje na zboru sklenili, da mora predsednik društva sklicati izredni občni zbor, povabiti nanj predstavnike KS, ki bodo pojasnili svoja stališča, da bi prepričali končali. Sklepu so dodali, da naj občni zbor skliče – če bo pobudo odklonil predsednik GD – predsednik nadzorne odbora.

Koliko in kdaj se svet KS Preska odslej sestaja ne vemo. Ali bodo gasilci uresničili pobudo tudi še ne vemo, niti tega ali bo spor sploh rešen. Iz zapisanega pa bi lahko sklepali, da razmere godijo tako funkcionarjem KS kot gasilec. Prvim vsaj zato, ker jim zaradi preobremenjenosti ni treba sestankovati in povsod »županovati«, drugim pa zato, ker se še vedno počutijo suvereni ali po domače »taglavni«.

Navidezna neumnost lokalnega prepira pa ima tudi druge razsežnosti, ki jih očitno sprti strani ne vidita in bi jih lahko pojasnili tudi z odgovorom na vprašanje: Na čigav račun?

Vsekakor na račun krajanov. Tako funkcionarji KS kot gasilci bi se morali zavedati, da bi morali delovati predvsem za narod in ne na njegov račun. Funkcionarji KS, ki so jih krajanje na demokratičnih volitvah izvolili zato, ker so jim zaupali, bi morali poiskati pač druge poti, ne pa ukinjati delovanje KS, čeravno je to še najbolj vidno v poslovanju pisarne. Nedvomno je zahteva KS upravičena in pravica glede prostorov na njihovi strani, nikakor pa ni to pravo ravnanje modrih politikov.

Glede gasilcev pa tako in tako ni kaj dodati. V njihovi zmoti jim lahko pomaga samo še sveti Florijan.

»Stanovanjski zakon divjega zahoda«

Pred sprejetjem novega zakona o stanovanjskih razmerjih, ko na tem področju vlada kaos in so mogoče najrazličnejše spekulacije, celo prilastitve družbenih stanovanj ali nedovoljena trgovanja s solidarnostnimi, ima OK ZSDS – LS. Lj. Šiška seznam več kot 100 odkritih, tako ali drugače praznih stanovanj v svoji občini katerega so dali občinskemu IS, ta pa ga je posredoval ministru Bavičarju.

Primeri iz Šiške gotovo niso osamljeni. Zgostili bi se, če bi vedeli, koliko je zares stanovanj, ki so prazna, se nezakonito oddajajo itd. In koliko je mladih družin, ki živijo dobesedno na cesti ali pa plačujejo odesuške najemnine za stanovanja, ki so pravzaprav last družbe.

Naj gre za solidarnostna stanovanja, za stanovanja v splošni ljudski lasti ali last podjetij – iznajdljivost prilastitve družbene lastnine je neizmerna. To, da se le pet odstotkov solidarnostnih stanovanj vrne v sklad, je že stara presem. Podjetja imajo velike probleme, ko hočejo dobiti nazaj stanovanja, za katere nihče ne plačuje najemnine ali pa so celo prazna.

Primer gospe L. je skoraj absurd-

den. Ko je podjetje vložilo zahtevek za izpraznitev stanovanja, ker omejena gospa ni plačevala stanarine, ji je bilo po sklepu sodišča dolžno najti nadomestne najnujnejše prostore. Tu se sodna farsa šele začne. Gospa se je pritožila, da le-ti niso primerni, podjetje jih je moralo prebeliti in popraviti. Sledila je ponovna pritožba, da so premajhni in vanje ne more spraviti vsega svojega pohištva. Znova ugodeno. Najti ji je treba še skladiščni prostor. Pa gospa tudi s tem ni bila zadovoljna, ker na tem prostoru ne more pridobiti stanovanjske pravice in pohištvo tako ni zaščiten. Vse skupaj se vleče že nekaj let, od vsega začetka pa ima podjetje v rokah odločbo za izvršitev, torej deložacijo. Pri vsem tem počasi izgubljajo upanje, da bodo sploh dobili stanovanje nazaj.

Svoj lonček tu pritakne še sodstvo, ki že tako ali tako pomanjkljive in čudne zakone rešuje z dlakopce natančnostjo in polževno počasi. Birokratska logika pač.

Toda ta primer je preprosto proti genialnemu izvijanju gospoda Dž. (bržkone ob pomoči kakšnega zvi-tega odvetnika), da bi vrnil družbeno stanovanje. Po smrti ženinih

staršev mu je namreč ostalo še veliko stanovanje nedaleč stran od družbenega, ki mu ga je dodelilo podjetje. Po 13. členu zakona o stanovanjskih razmerjih bi se moral v 30-dne dneh odločiti, katerega bo uporabljal. Tega, jasno, ni storil. Prvostopenjsko sodišče je potrdilo, da mora stanovanje vrniti, drugostopenjsko je to odločbo razveljavilo, češ da ni zadovoljivih dokazov, da gospod resnično uporablja obe stanovanji (s čimer je absurd samo še večji, saj bi ga moral – če ga ne uporablja – vrniti še toliko prej). Vsa stvar se je potem ponovila: sodišče je prvotno sodbo potrdilo, pa jo kasneje spet razveljavilo. Medtem se je gospod ločil, z ženo sta si pravično razdelila premoženje in s tem tudi obe stanovanji. Priče so ga po ločitvi še vedno videvale, kako veselo hodi k ženi, od katere se je pravkar ločil (sam je to opravičil s tem, da s sinom, ki je zašel na krivka pota, izvaja delovne terapije (!)). Pri njej tudi spi, v družbeno stanovanje pa le občasno hodi za nekaj časa prižiga luči in odpirat okna. Kdo mu pa kaj more?

Tako kot ne morejo nič tudi gospodu V. (za zdaj). Imetnik lastniške pravice na družbenem stanovanju in lastnik družinske stanovanjske hiše je jadrno – ko se je pojavila nevarnost, da bi moral stanovanje vrniti – polovico hiše prepisal na ženo, nato pa svojo polovico podaril hčerki. Tako je, revež, znova ostal brez vsega, zanj pa jamčita tudi njegov šef in predsednik hišnega sveta, češ, da so govorice, da stanuje v hiši, lažne. Niti enega ni, ki bi bil pripravljen pričati proti omenjenemu gospodu – preveč se ga bojijo.

Kdo ve, koliko je še takih primerov. In koliko časa bo še potrebno, da bo »pravna« država s papirnatih zakonov prešla na dejanja, da bo kaznovala prave krivce in zaščitila tiste, ki so zaščite potrebni...

OK ZSMS – Liberalna stranka
Ljubljana Šiška
Jože Grozde

PISMA BRALCEV

Odperta pisma občinski skupščini...

Borci smo zgroženi nad nekaterimi »demokracijami« spremembami.

Borci in aktivisti NOV KS Dr. Petra Držaja se zgražajo nad nekaterimi novimi »demokracijami« spremembami. Denimo Titove slike v pisarnah občinske skupščine ne visijo več, tudi po šolah ne! In kaj boste obesili namesto njih? Zakaj vam je prav on najbolj v napoto? Ves svobodoljubni svet ga spoštuje, zakaj vam ni pri srcu?

Govori se, da boste tudi imena šol, ki se imenujejo po slovenskih narodnih herojih, partizanskih pesnikih in pisateljih spremenili. In čigava imena bodo v bodoče nosile? Ali boste tiste, ki so žrtvovali med narodno-osvobodilno vojno svoja življenja za nas vse, izbrisali iz najbolj veličastne zgodovine našega naroda?

Tudi nazivi ulic, trgov in krajevnih skupnosti so nekaterim v napoto in že se šušlja o novih »demokracijah« spremembah. Upajmo vsaj, da ne bodo njihova poštena imena zamenjana z imeni narodnih izdajalcev in kolaboracionistov!

A šolskim vodstvom ste »namignili«, naj bivši borci ne prihajajo več v šole in s tem prepričijo »politizirane« sodobnega učnega programa.

Nikar ne mislite, da je domovinska vzgoja in apeliranje na mladi rod, da spoštuje svoje padle prednike, škodljiva.

Morda pa bo naše preteklo »škodljivo« delo nadomestil katoliški verouk, ki ga nekateri

skušajo vrniti »skozi zadnja vrata«? Pustite vendar otroško dušo in ji ne vcepljajte dvomov. Tudi za zdravje in socialno varnost nekdanjih borcev vam je kaj malo mar, saj to niso nobeni »privilegiji«. Ali ni žalostno, da moramo borci sami ob smrti svojega soborca zbirati denar za venec?

Če se že tako oziram v Evropo, potem pogledjmo tudi malo pri naših sosedih (najbrž veste, da so ti vojno izgubili), ki se s šopkom rož, kupljenih z občinskim denarjem, posloviijo od svojih nekdanjih vojakov. Pri nas pa tega nekdanji partizan ne zasluži! In kaj naj še rečemo, dovolj nam je že tovrstnih »demokracijah« sprememb, ki so nastale v teh 120 dneh vaše vladavine. Pričakujemo, da se bo večina članov skupščine, katere smo tudi mi borci volili, resno zamislila.

OK ZZB Dr. P. Držaja

...gospodu Stanetu Žagarju

Spoštovani gospod predsednik!

Nimam namena, spominjati vas na vse obljube, ki ste jih evforično izlivali na raznoraznih predvolilnih shodih v Medvodah in bližnji okolici. Ker sem skoraj na vseh prisostvoval, sem se potrudil pogledati v svoj ročnik (imam namreč podobno slabost kot vi, da hitro pozabljam, zato si marsikaj zapišem) in prišel sem do ugotovitve, da ste najbolj pogosto omenjali, da se boste zavzemali za pravno državo, za spoštovanje zakonov... Ne nazadnje ste to izrecno poudarili tudi v svojem govoru ob

inavguraciji za predsednika skupščine (tik preden ste na skrivaj prečrtali del slovesne izjave – kakšen paradoks, ali ne).

Pa bodi dovolj o tem. Naj preidemo k bistvu. V otoku pred avtobusno postajo v Medvodah že pol leta stoji predvolilni pano DEMOSA. Prepričan sem, da je bil postavljen brez vaskršnih ustreznih dovoljenj, ki so za postavitev takega panoja potrebna v skladu z Odlokom o plakativanju, ki ga je sprejela Skupščina mesta Ljubljane.

Prav tako sem prepričan (čeprav nisem strokovnjak za to področje), da je postavljen v nasprotju z Zakonom o varnosti v cestnem prometu.

Kot dolgoletni družbeni delavec v Medvodah vem tudi to, da do danes niti eni od medvoških delovnih organizacij niti drugi ustanovi ni uspelo dobiti dovoljenja za postavitev reklamnega panoja v tem otoku.

Vem pa tudi to, da je bilo

v tem križišču že več prometnih nesreč, tudi s smrtnim izidom, in tudi zaradi zmanjšane vidljivosti.

Vem tudi to, da je bil Oddelek milice v Medvodah o postavljanju panoja takoj obveščen ter da do danes ni ukrenil ničesar.

Zato te vljudno prosim, gospod predsednik, da ukrepaš pri ustreznih organih.

Če tvoje prošnje oziroma zahteve ne bodo uslišane (moje žal niso bile), te prosim, da si vzameš čas in da skupaj z gospodom Juretom Jesenkom, podpredsednikom zbora združenega dela, odstranite pano, prav tako, kot sta ga v noči iz srede na četrtek pred prvim krogom volitev, tudi lastnoročno postavila.

Pa en lep pozdrav, gospod predsednik!

Sokrajan
Bojan Orel

NAŠA ANKETA

Nova oblast, je za vas?

Tone Avšič, kmet iz Kosez

»Upam, da pod novo oblastjo slabše ne bo kot pod staro. Prej se nikoli ni vedelo, kam gre denar, zdaj bo menda drugače, se bomo o tem lahko vsaj seznanili in pogovorili. Kako sedaj opravlja oblast svoje delo, ne vem, ker se zaradi bolezni ne morem zanimati niti v krajevni skupnosti. Takoj po vojni so nam vzeli 4 ha zemlje.« Če bo pravična, nam jo bo vrnila. Je na kratko odgovoril Tone Avšič.

Nik

KOZERIJA

Bodo medvoščani res ostali brez proge 15?!

Rekli boste, da natolcujem toda dolgoletne izkušnje so me prepričale, da je v lepem slovenskem pregovoru »tam kjer je dim je tudi ogenj«, marsikdaj resnica. Res je tudi to, da o tem že čivkajo vrabci po šišenskih strehah, ter baje tudi jastrebi v novem občinskem vodstvu.

Menda je proga 15 nerentabilna. Tako pravijo v MPP. Pri tem pa nihče ne pove, da je nerentabilna zaradi tega, ker se zaradi sistema obračunavanja njena rentabilnost ugotavlja le na relaciji Vižmarje–Medvode. Pa kljub temu mi nekaj ne gre v račun. Na relaciji od Bavarskega dvora do Vižmarij je proga 15 zasedena prav toliko kot vse ostale proge in za to razdaljo ob konicah porabi približno 25 minut. Ustavi se na dvanajstih postajah ter včasih tudi pred osmimi semaforji in pretežno vozi v nižjih prestavah, polno obremenjena.

Od Vižmarij do Medvod pa pride praktično v desetih minutah dokaj hitre vožnje (znano je, da je poraba močnih motorjev najmanjša pri najbolj ekonomični hitrosti, to je dve tretjini od maksimalne hitrosti) in se ustavi samo na štirih postajah, res z manjšim številom potnikov. Tudi laik lahko ugotovi, da bi bila izredno zanimiva strokovna analiza, kje ta proga v resnici ustvarja izgubo.

Tudi v preteklosti je že prihajalo do pobud z različnih ravni, da bi se proga 15 ukinila, oziroma, da bi podaljšali drugo progo do Medvod. V ozadju teh predlogov pa je (vsaj do sedaj) vedno bilo naslednje: želja oziroma zahteva, da bi se vožnja od Vižmarij do Medvod posebej plačevala, češ saj se ti Medvoščani vozijo skoraj na Gorenjsko. Pa naj mi odgovorni tovariši povemo, kakšna razlika je med tem, če se pelješ od Medvod do Bavarskega dvora ali ali od tu na primer v Sostro. Ali pa, če vzamemo takokimnovane rentabilne proge, kot na primer Vižmarje–Dolgi most, ki je prav občutno daljša od proge 15.

Clovek res ne ve v katerem grmu tiči zajec.

Mogoče pa je temu »grmu« ime nova oblast, ki hoče ukiniti vse tisto slabo, kar nam je ta grdi komunistični sistem ustvaril. Tu je torej zajec. Pa vendar mora biti nekaj narobe.

Res so nam nekateri novi občinski veljaki pred volitvami obljubljali, da bomo ukinili vse kar je boljševisočnega, pa vendar nekaj ne »štima«. Avtobusi so zeleni in ne rdeči, proga se ne imenuje niti po narodnem heroju niti po kakršnem koli politiku ampak nosi številko 15, ki ni posebej znana iz marksistične literature. Tu zares nekaj ne »štima«.

Kaj pa...? Da to bo! EUREKA!!! Grm se imenuje »občina Medvode«. Kako se imenuje zajec se v tem trenutku še ne ve, ve pa se, da gre za specifični del sedanje Šiške v katerem bo potrebno ohraniti specifično, avtohtono kmečko okolje. Zato bo baje restavracija Jelen zopet postala značilna kmečka gostilna iz prejšnjega stoletja, ki bo namesto parkirnih prostorov zopet postavila značilne priveze za konje.

In ti nori Medvoščani, kaj sploh hočejo. Lepo bodo sestopili iz proge 1., se pri Jeleni vsedli na fijaker in hajd na Gorenjsko.